בעזהשי"ת

זְקַנֶּיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ

מהדורה שניה

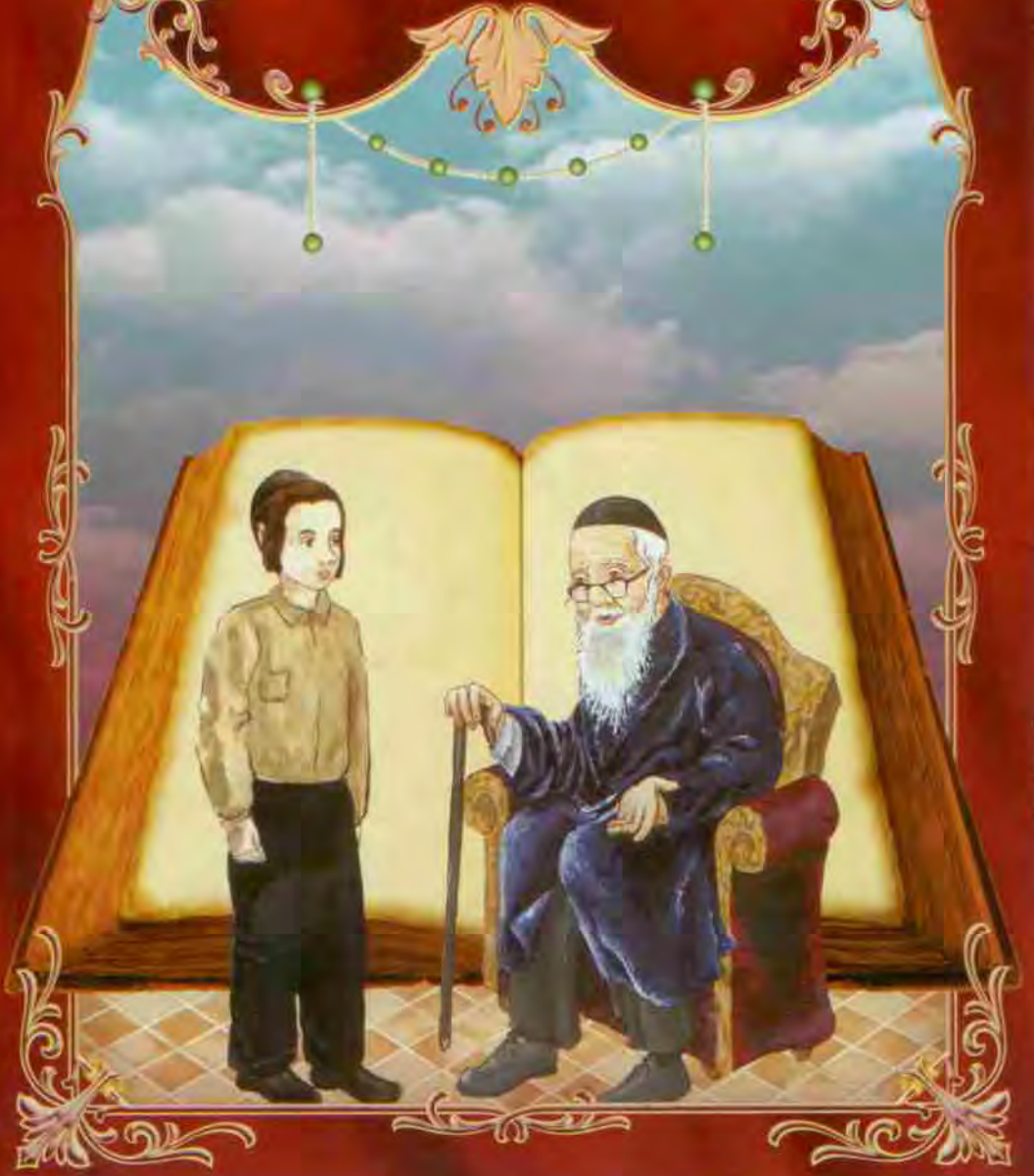

בס״ד

יְלָדִים יְקָרִים ! בִּרְצוֹנִי לְשׂוֹחֵחַ אִתְּכֶם עַל עִנְיָן יְסוֹדִי בְּאֱמוּנַת עַם יִשְׂרָאֵל, וְהוּא הִשְׁתַּלְשְׁלוּת סִיפּוּר גָּלוּתֵינוּ, וְהָאֱמוּנָה שֶׁעָתִיד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְגָאֲלֵנוּ עַל יְדֵי מָשִׁיחַ צִדְקֵינוּ.

דְּעוּ כִּי לִפְנֵי אַלְפֵי שָׁנִים הָיָה לְעַם יִשְׂרָאֵל מַלְכוּת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה לָהֶם בֵּית מִקְדָּשׁ בּוֹ שָׁרְתָה הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה. כָּל זְמַן שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל שָׁמַר אֶת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁנִּצְטַוּוּ, הָיָה שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה בְּרוּחָנִיּוּת וּבְגַשְׁמִיּוּת, אַךְ כְּשֶׁעָזְבוּ אֶת הַתּוֹרָה וְחָטְאוּ, שָׁלַח ה׳ נְבִיאִים לְהַתְרוֹת וּלְהַזְהִיר אוֹתָם לָשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה, וּמִשֶּׁלֹּא שָׁמְעוּ בְּקוֹלָם וְהִרְבּוּ לַחֲטֹא, וְהִתְפַּתּוּ שׁוּב וְשׁוּב לָלֶכֶת אַחֲרֵי הַגּוֹיִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם, נָחְרַב הַבַּיִת וְעַם יִשְׂרָאֵל הֻגְלָה מֵאַרְצוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בִּתְפִלַּת מוּסָף "וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גֻּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ".

וְאַל תַּחְשְׁבוּ, שֶׁהַיְּהוּדִים בִּתְקוּפַת הַחֻרְבָּן פָּשׁוּט הָיוּ חַלָּשִׁים, וְלָכֵן הִצְלִיחוּ הָאוֹיְבִים לְהִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁקּוֹרֶה אֵצֶל אֻמּוֹת הָעוֹלָם, שֶׁפַּעַם זֶה מְנַצֵּחַ וּפַעַם זֶה. אַדְרַבָּא הַיְּהוּדִים אָז הָיוּ מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים, כְּמוֹ שֶׁמְּסַפֵּר בַּאֲרִיכוּת בַּסֵּפֶר יוֹסִיפּוֹן הַמְּתַאֵר אֶת

הַמִּלְחָמוֹת בֵּין הַיְּהוּדִים לָרוֹמִיִּים לִפְנֵי חֻרְבַּן הַבַּיִת, שֶׁהַיְּהוּדִים הֶרְאוּ גְּבוּרָה וְעַזּוּת רַבָּה מְאֹד וְהָיוּ מַכִּים בְּאוֹיְבֵיהֶם מַכָּה רַבָּה, עַד כְּדֵי כַּךְ שֶׁהַמּוֹנוֹת הַגּוֹיִים שֶׁצָּרוּ עַל יְרוּשָׁלַיִם, כְּבָר הִתְיָאֲשׁוּ מִלִּכְבֹּשׁ אוֹתָהּ, אֶלָּא שֶׁה' נָתַן בְּלֵב הַשַּׂר הָרוֹמִי שֶׁצָּר עַל יְרוּשָׁלַיִם לְנַסּוֹת לִירוֹת חֵץ לְכָל הַכִּוּוּנִים, וּבְכָל כִּיוּוּן הַחֵץ חָזַר לִירוּשָׁלַיִם. גַּם מָדְדוּ אֶת הַחוֹמָה, וְרָאוּ שֶׁבְּכָל יוֹם הִיא שׁוֹקַעַת מְעַט, וְאָז הֵבִינוּ שֶׁמִּן הַשָּׁמַיִם רוֹצִים שֶׁהֵם יִכְבְּשׁוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם.

כִּי הַסִּבָּה לַחֻרְבָּן וְלַגָּלוּת לֹא הָיָה בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע בִּגְלַל חֻלְשָׁה צְבָאִית וְכַדּוֹמֶה, אֶלָּא אַךְ וְרַק כִּי כָּךְ גִּזְּרָה הַגְּזֵרָה מִן הַשָּׁמַיִם כְּעֹנֶשׁ עַל שֶׁחָטְאוּ וּמָרוּ אֶת דְּבָרוֹ שֶׁל ה', וְלוּלֵי שה' נָתַן אֶת יְרוּשָׁלַיִם בִּידֵי הָאוֹיְבִים, לְעוֹלָם לֹא הָיוּ מַצְלִיחִים לִכְבֹּשׁ אוֹתָהּ.

וְלָכֵן פָּשׁוּט שֶׁגַּם הַגְּאֻלָּה לֹא תִּהְיֶה בְּאֹפֶן טִבְעִי, אֶלָּא תְּלוּיָה וְעוֹמֶדֶת הִיא אַךְ וְרַק בְּיָדוֹ שֶׁל ה', וְרַק כְּשֶׁנָּשׁוּב לְפָנָיו בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵימָה, יַחֲזֹר ה' וְיִגְאָלֵנוּ עַל יְדֵי מָשִׁיחַ צִדְקֵינוּ. וְלַחְשֹׁב שֶׁיִּתָּכֵן לָצֵאת מֵהַגָּלוּת לִפְנֵי הַזְּמַן עַל יְדֵי הִשְׁתַּדְּלוּת עַצְמִית, אֵינָהּ מַחְשָׁבָה שֶׁיְּכוֹלָה לַעֲלוֹת עַל לֵב יְהוּדִי, אֶלָּא אִם כֵּן חָלִילָה נֶחְלַשׁ אֶצְלוֹ הָאֱמוּנָה בַּשָּׂכָר וְעֹנֶשׁ, וּבְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ.

וְזוֹ הַסִּבָּה שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל נִמְנָע מֵעוֹלָם מִלַּעֲשׂוֹת פְּעֻלּוֹת גַּשְׁמִיּוּת לְהִשְׁתַּחְרֵר מֵעֹל הַגָּלוּת, כִּי מַה תּוֹעִיל הִשְׁתַּדְּלוּת גַּשְׁמִית נֶגֶד גְּזֵרַת שָׁמַיִם. הַפְּעֻלָּה הַיְחִידָה שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים לְמַעַן גְּאֻלָּתָם, הָיְתָה תְּפִלָּה בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ בְּבָכִי וּדְמָעוֹת לְמַעַן הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה, בְּכִיָּה

עַל גָּלוּת הַשְּׁכִינָה בַּעֲרִיכַת "תִּקּוּן חֲצוֹת", וּבַצְּעָקָה מֵעֹמֶק הַלֵּב עַל הַגְּאֻלָּה "וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשוּב" וְעוֹד. כִּי פָּשׁוּט וּמוּבָן הָיָה אֵצֶל כָּל יְהוּדֵי מַאֲמִין שֶׁהַגְּאֻלָּה תָּבוֹא רַק כַּאֲשֶׁר יַעֲלֶה רָצוֹן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי מָשִׁיחַ צִדְקֵינוּ, וְזֶה יִהְיֶה אַךְ וְרַק כַּאֲשֶׁר עַם יִשְׂרָאֵל כֻּלּוֹ יַחֲזֹר בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵימָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה "וְשַׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹקֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ" וגו', אָז יָקִים בָּנוּ "וְשָׁב ה' אֱלֹקֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ, וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ ה' אֱלֹקֶיךָ שָׁמָּה".

כָּךְ הֵבִין וְנָהַג עַם יִשְׂרָאֵל בְּמֶשֶׁךְ קָרוֹב לָאַלְפַּיִם שְׁנוֹת גָּלוּתוֹ,

וּבִכְלָל לֹא הָיָה צֹרֶךְ לְעוֹרֵר וּלְדַבֵּר עַל זֶה, כִּי הָיָה הַדָּבָר מוּבָן מֵאֵלָיו, עַד שֶׁלִּפְנֵי לְמַעְלָה מִמֵּאָה שָׁנָה עָמְדוּ כַּמָּה מִתְבּוֹלְלִים, שֶׁהִתְנַהֲגוּ וְחָשְׁבוּ כַּגּוֹיִים, וְהֵם הִבִּיטוּ עַל הַצָּרוֹת שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבֵל כְּ"בַעַיָּה הַיְּהוּדִית" שֶׁהַסִּבָּה לְכַךְ נוֹבַעַת מִזֶּה שֶׁאֵין לְעַם יִשְׂרָאֵל מְדִינָה מִשֶּׁלָּהּ, וְהֵם פִּזּוּרִים בְּכָל מְדִינוֹת הָעוֹלָם, וְצָרִיךְ לִפְתֹּר אֶת הַ"בַּעַיָּה" בְּאוֹתָהּ דֶּרֶךְ שֶׁכָּל אֻמּוֹת הָעוֹלָם פּוֹתְרִים, דְּהַיְינוּ לְהָקִים מְדִינָה עִם צָבָא חָזָק, עִם שָׂפָה וְדֶגֶל מִשֶּׁלָּהּ, וּבְכָךְ לָשִׂים קֵץ לַסֵּבֶל - הַגָּלוּת בֵּת אַלְפַּיִם הַשָּׁנִים.

כָּךְ הֵבִינוּ מִתְבּוֹלְלִים אֵלּוּ עִם הָרֹאשׁ הַגּוֹיֵי שֶׁלָּהֶם, שֶׁלֹּא הֵבִינוּ שֶׁ"פִּתְרוֹן" הַתּוֹאֵם לַגּוֹיִים, אֵינוֹ תּוֹאֵם כְּלַל וְכְלָל לְעַם יִשְׂרָאֵל, הַמְּצַפֶּה וּמְיַחֵל אַךְ וְרַק לִגְאֻלָּתוֹ שֶׁל ה' עַל יְדֵי מָשִׁיחַ, וְכָל פְּעֻלָּה לִיְצִיאָה מִן הַגָּלוּת בַּכֹּחַ הַזְּרוֹעַ, לֹא דַּי שֶׁלֹּא תַּפְחִית אֶת הַצָּרוֹת אֶלָּא תִּגְרֹם אֶת הַהֶפֶךְ, הַצָּרוֹת רַק יֵלְכוּ וְיִתְגַּבְּרוּ, כְּמוֹ שֶׁבֶּאֱמֶת קָרָה, ה' יְרַחֵם.

גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁחָיוּ בַּתְּקוּפָה הַהִיא, כְּשֶׁשָּׁמְעוּ עַל הָרַעְיוֹן הַכַּפְרָנִי וְהַמְּסֻכָּן הַזֶּה, רָעֲדוּ מֵהַתּוֹצָאוֹת שֶׁהוּא יָבִיא בִּכְנָפָיו, וְיָצְאוּ נֶגְדּוֹ בְּמִלְחָמָה כְּבִידָה, כְּמוֹ שֶׁיָּצְאוּ נֶגֶד שְׁאָר כִּתּוֹת שֶׁקָּמוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּמֶשֶׁךְ הַדּוֹרוֹת, אֲשֶׁר כָּל אֵלּוּ גָּרְמוּ רַק לַצָּרוֹת וּשְׁמָדוֹת נוֹרָאוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

בַּתְּחִלָּה חָשְׁבוּ אוֹתָם מִתְבּוֹלְלִים לְהָקִים לַיְּהוּדִים מְדִינָה בְּאוּגַנְדָּה שֶׁבְּאַפְרִיקָה, אַךְ מִשֶּׁרָאוּ שֶׁהָרַעְיוֹן לֹא יִסְחוֹף אֶת

הַהֲמוֹנִים, וּבְוַדַּאי לֹא אֶת שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת שֶׁהָיוּ אָז רוֹב רוּבוֹ שֶׁל הָעָם, הֶחְלִיטוּ לְשַׁנּוֹת כִּיּוּן, וּבָחֲרוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמָקוֹם הַמַּתְאִים לַהֲקָמַת הַמְּדִינָה, וּבְכַךְ עָלָה בְּיָדָם לְהַצִּית אֶת רִגְשׁוֹתֵיהֶם שֶׁל הַמוֹנֵי הָעָם שֶׁתָּמִיד הָיוּ מְלֵאֵי כִּסּוּפִים וְגַעְגּוּעִים לָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה. מֵאוֹתָהּ סִבָּה גַּם קָרְאוּ לְעַצְמָם "צִיּוֹנִים" (עַל שֵׁם צִיּוֹן), בָּחֲרוּ לָהֶם לְשָׂפָה אֶת לָשׁוֹן הָעִבְרִית, אֶת הַמָּגֵן דָּוִד לְדֶגֶל וְעוֹד כַּמָּה וְכַמָּה סִמְמָנִים יְהוּדִיִּים, כְּדֵי לְהַשְׁוּוֹת לַמְּדִינָה אוֹפִי "יְהוּדִי".

שְׁנִים רַבּוֹת נִשְׁאַר הָרַעְיוֹן בְּגֶדֶר חֲלוֹם בִּלְבַד, עַד שֶׁפָּרְצָה מִלְחֶמֶת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, שֶׁזּוֹ הָיְתָה עֲבוּרָם הִזְדַּמְּנוּת חֲזָקָה לְהוֹצִיא לַפּוֹעַל אֶת מַחְשַׁבְתָּם, בְּיוֹדְעָם כִּי בְּתֹם הַמִּלְחָמָה בָּהּ עָלוּ עַל הַמּוֹקֵד שִׁשָּׁה מִלְיוֹן יְהוּדִים הי"ד, יוּכְלוּ לָבוֹא בִּתְבִיעָה לְאֻמּוֹת הָעוֹלָם, כִּי מַגִּיעַ לָהֶם - אַחֲרֵי שׁוֹאָה נוֹרָאָה שֶׁכָּזוֹ שֶׁעָבְרוּ הַיְּהוּדִים - מְדִינָה עַצְמָאִית. וְזוֹ הָיְתָה הַסִּבָּה שֶׁהַצִּיּוֹנִים הֶעֱלִימוּ עַיִן וְאַף הִפְרִיעוּ לְפְעֻלּוֹת הַצָּלַת יְהוּדִים בִּזְמַן הַשּׁוֹאָה, כְּמוֹ שֶׁמְּתֹאַר בַּאֲרִיכוּת הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי מִיכָאֵל דּוֹב וַיְסְמַנְדֶּל זצ"ל (בְּסִפְרוֹ 'מִן הַמֵּצַר'). מְדִינִיּוּת זוּ הָיְתָה הַקּוֹ הַבּוֹלְטִי רִשְׁמִי שֶׁלָּהֶם בְּאוֹתָהּ תְּקוּפָה, וּכְפִי שֶׁהִתְבַּטֵּא אֶחָד מִמַּנְהִיגֵי הַצִּיּוֹנִים דָּאז: "רַק בְּדָם תִּהְיֶה לָנוּ הָאָרֶץ".

וְאָכֵן שְׁנֵים סִפּוּרוֹת אַחֲרֵי תּוֹם הַמִּלְחָמָה עָלָה בְּיָדָם לְהָקִים מְדִינָה בְּאֶרֶץ הַקּוֹדֶשׁ - רַבּוֹת בְּסִיבַּת דַּם יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁפַּךְ כַּמַּיִם בִּזְמַן הַמִּלְחָמָה.

גַּם בְּתוֹם הַמִּלְחָמָה, הִמְשִׁיכוּ הַצִּיּוֹנִים בְּשִׁיטָה זוֹ, וְאַסַּפֵּר לָכֶם סִיפּוּר מְזַעֲזֵעַ הַמֵּעִיד עַל כָּךְ:

הָיָה זֶה בְּאֶמְצַע הַמִּלְחָמָה כַּאֲשֶׁר סְפִינוֹת "מַעַפִּילִים" (כֹּה קָרְאוּ לָעוֹלִים שֶׁהִגִּיעוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְלֹא רְשָׁיוֹן מֵהַבְּרִיטִים שֶׁשָּׁלְטוּ אָז

בְּאֶרֶ״י) מְלֵאוֹת בִּיהוּדִים פְּלִיטֵי הַשּׁוֹאָה וּשְׁרִידֵי הַמַּחֲנוֹת, הִגִּיעוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בָּזֶה אַחַר זֶה. אַךְ הַבְּרִיטִים שֶׁהִגְבִּילוּ אֶת הַכְּנִיסָה לִיהוּדִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל - בִּגְלַל הַצִּיּוֹנִים שֶׁרָצוּ לָקַחַת אֶת הַשִּׁלְטוֹן לִידֵיהֶם - הֶעֱבִירוּ אֶת הַ״מַּעְפִּילִים״ לְמַחֲנוֹת זְמַנִּיִּים בְּקַפְּרִיסִין, עַד שֶׁהֵרְשׁוּ לָהֶם לְאַט לְאַט לְהִכָּנֵס אַרְצָה.

הִתְנַהֲגוּת זוֹ שֶׁל הַבְּרִיטִים, לֹא מָצְאָה חֵן בְּעֵינֵי הַצִּיּוֹנִים, וְהֵם הֶחֱלִיטוּ לָשִׂים לָהּ קֵץ. מַה עָשׂוּ?

הָיָה זֶה בִּתְחִילַת חוֹרֶף תש״א, הִגִּיעוּ שְׁלֹשָׁה סְפִינוֹת מַעְפִּילִים לְחוֹפֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָהֶם כְּ-3600 פְּלִיטִים. הַבְּרִיטִים לֹא נָתְנוּ לְמַפְלִיגֵי הַסְּפִינוֹת לָרֶדֶת לַחוֹף, וְהֵחֵלּוּ לְהַעֲבִירָם לִסְפִינַת ׳פַּאטְרִיָה׳ עַל מְנַת לְהַעֲבִירָם לְקַפְּרִיסִין.

אִרְגּוּן הַ׳הַגָּנָה׳ שֶׁל הַצִּיּוֹנִים, הֶחֱלִיטוּ לְעַכֵּב אֶת הַסְּפִינָה, וּלְשֵׁם כָּךְ הֶחֱדִירוּ לַסְּפִינָה אֶת אֶחָד מֵאַנְשֵׁיהֶם שֶׁהִתְחַזָּה לְטֶכְנַאי

ספינת "פאטריה" שוקעת בנמל חיפה

שֶׁבָּא לְתַקֵּן אֶת תַּנּוּר הָאַפְיָה שֶׁהִתְקַלְקֵל, וּמָסַר לְאַנְשֵׁי תְּנוּעַת הַחָלוּץ שֶׁהָיוּ עַל הַ"פַּאטְרִיָה" מִטְעַן חַבָּלָה (פְּצָצָה).

בְּבוֹקֶר כ"ד חֶשְׁוָן תש"א ה-(25 בְּנוֹבֶמְבֶּר 940' לְמִנְיָנָם) הוּפְעַל מִטְעַן הַחַבָּלָה, שֶׁקָּרַע אֶת כָּל לוּחַ הַפְּלָדָה שֶׁל דּוֹפֶן הַסְּפִינָה. הַחוֹר הַגָּדוֹל שֶׁנִּפְעַר בַּסְּפִינָה גָּרַם לִשְׁקִיעָתָה עַל צִדֶּיהָ בְּתוֹךְ כְּרֶבַע שָׁעָה בִּלְבַד. חֵלֶק מֵהַנּוֹסְעִים נִלְכְּדוּ וְטָבְעוּ בַּתָּאִים שֶׁבַּסְּפִינָה, וְחֵלְקָם טָבְעוּ בְּעֵת שֶׁנִּיסוּ לְהִימָּלֵט מֵהַסְּפִינָה הַטּוֹבַעַת וְלִשְׁחוֹת אֶל הַחוֹף וְאֶל סְפִינוֹת וְסִירוֹת שֶׁבָּאוּ לְעֶזְרָתָם.

כַּך מָצְאוּ אֶת מוֹתָם הַטְרַאגִי 216 יְהוּדִים אוּמְלָלִים, שֶׁעָבְרוּ שִׁבְעָה מְדוֹרֵי גֵיהִנֹּם בַּמִלְחָמָה הָאַכְזָרִית, אִיבְּדוּ אֶת מִשְׁפַּחְתָּם וְנוֹתְרוּ בּוֹדְדִים בְּעוֹלָמָם, וְזֶה עַתָּה נִיצְלוּ בְּחַסְדֵי שָׁמַיִם וְהִגִּיעוּ לְחוֹפֵי אֶרֶץ הַקּוֹדֶשׁ בְּתִקְוָה לִבְנוֹת מֵחָדָשׁ אֶת חַיֵּיהֶם.

אַך לֹא עַל הַגּוּפוֹת בִּלְבַד אָרְבוּ הַצִּיּוֹנִים, אֶלָּא גַּם וּבְעִיקָּר עַל הַנְּפָשׁוֹת. לְהַעֲבִירָם מֵאֲמוּנָתָם וּלְעַרְטֵלָם מִדָּתָם, וְלַעֲקוֹר מִקִּרְבָּם תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וִידוּעָה הַפָּרָשָׁה הַכְּאוּבָה שֶׁל "יַלְדֵי טֶהֲרַן", וַאֲסַפֵּר לָכֶם עָלֶיהָ בִּקְצָרָה.

בְּאֶמְצַע הַשּׁוֹאָה, הִצְלִיחוּ אַלְפֵי יְלָדִים יְתוֹמִים מִבָּתִּים חֲרֵדִיִּים מִפּוֹלִין וְגַלִיצְיָה - שֶׁהוֹרֵיהֶם מֵתוּ אוֹ נִרְצְחוּ לְעֵינֵיהֶם - לִבְרֹחַ מֵאֵירוֹפָּה הַבּוֹעֶרֶת, וְהִגִּיעוּ בְּדֶרֶך לֹא דֶרֶך לְעִיר טֶהֲרַן שֶׁבְּפָרַס (כַּיּוֹם: אִירַן).

הַצִּיּוֹנִים שָׁלְחוּ לְשָׁם אֶת אַנְשֵׁיהֶם שֶׁעָשׂוּ עַצְמָם לְאַפּוּטְרוֹפְּסִים עַל הַיְלָדִים. הַלָּלוּ הִתְעַלְּלוּ בַּיְלָדִים בְּצוּרָה מַחְפִּירָה, הִכְרִיחוּ אוֹתָם לְחַלֵּל שַׁבָּת, לֶאֱכֹל נְבֵלוֹת וּטְרֵפוֹת, גָּזְרוּ לָהֶם אֶת הַפֵּאוֹת וְגָנְבוּ לָהֶם אֶת הַכִּפּוֹת, וַאֲפִלּוּ לוֹמַר קַדִּיש עַל הוֹרֵיהֶם לֹא הֵנִיחוּ לָהֶם.

בַּתְּחִלָּה נֶאֱבְקוּ הַיְלָדִים עַל יַהֲדוּתָם בִּמְסִירוּת נֶפֶש, וְהָיוּ כָּאֵלֶּה שֶׁהִרְעִיבוּ עַצְמָם לִזְמַן מְמֻשָּׁך וּבִלְבַד שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל טְרֵפוֹת, אַך אַט אַט נִשְׁבְּרוּ הַיְלָדִים הָאֻמְלָלִים וְהַחַלָּשִׁים, וְרַק מְעַטִּים מַמָּש נִצְלוּ וְנִשְׁאֲרוּ יְהוּדִים נֶאֱמָנִים לַה' וּלְתוֹרָתוֹ.

"אבא ואמא בעולם האמת!
ראו מה עולים לי
הרעישו עבורי בפני כסא הכבוד...!"

בִּזְמַנּוֹ יָצְאוּ גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, בֵּינֵיהֶם הַגְּאוֹנִים וְהַצַּדִּיקִים בַּעַל הָ"אִמְרֵי אֱמֶת" מִגּוּר וְהָרַב מִבְּרִיסְק רַבִּי יִצְחָק זְאֵב סאָלאָוֵויצִיק זצוק"ל, בְּמִחְאָה חֲרִיפָה עַל תַּעֲלוּלֵי הַצִּיּוֹנִים:

ה"אמרי אמת" מגור זצ"ל

הרב מבריסק זצ"ל

מחאה גלויה וזעקת חמוס!

אבן מקיר תזעק וכל פנים קבצו פארור, על האכזריות הנזממות ונעשית מידי אלה אשר בשם האומה ירגלו, ומדברים בשמם בלפי חוץ, **ובכח זה הלכו וכבשו להם אלפי ילדים**, שרידי חרב אידים מרצלים מאש, **יתומים אומללים ועזובים** אשר הוריהם מתו או נהרגו והשאירום גלמודים בארצות סביר, ונמסרו להם בטהרן להוליכם לארץ ישראל.

ומכאן מתחלת תקופה חדשה בחיי היתומים האומללים האלה. הזה על הזה ושבר על שבר נקרא, כאשר ינוס איש מפני הארי ופוגשו הדוב, **נסו מסכנת שמוד גופני ופגעו במסע שמוד רוחני**, כי נתכה עליהם חמת האפוטרופסים האלה ביד חזקה ובחמה שפוכה, **להעביר אותם על כרחם על דתם ואמונתם**, ועל אשר למדו אותם אבותם בביתם, כי הילדים האלה כמעט כלם ילדי חרדים אמה, ונתגדלו בביתם על יסוד טהרת הקדש באופן מצוין אשר קשה למצוא במותם, ומהם הרבה מנושפרות מיוחסות מאד בארץ גאליציא ופולין, בני ובני רבנים וארמורי"ם גאונים וצדיקים אנשי שם ואנשי מעלה, אשר כל רואיהם יבירום כי הם זרע ברך ה'.

והללו כאשר אך נמסרו לידם עוד בהיותם בארץ פרס, תיכף הקימו להם מדריכים ומורים כאלה אשר דרשו מהם במפגיע, ודברו על לבם כי יעזבו וישכחו את כל העבר, וירגילו עצמם לחיות מעתה חיים חדשים בלי תורה ודת. ואחוז בכל האמצעים לשכח מהם את זכרון אבותיהם ואמותיהם, ולשרש מלבותם בל שורש אמונה, (מבהיל הדבר כי לא נתנו להם בשום אופן לאמר קריש על אבותיהם ואמותיהם שזה עכשיו מתו באופן כה אומלל ואכזרי), ותיכף החלו להרגילם במאבלות אסורות ובחילול שבת ויהכ"פ וכל מועדי ישראל וללעוג לכל קדש.

וכאשר רבים מהילדים התיצבו לנגדם במסירות נפש בעד דתם ואמונתם, ובעד זכרון אבותיהם הקדושים שנמסרו נפשם על קידוש השם, **נלחמו הללו אתם במלחמה בברה, מלחמה ממש במולא מובן המלה, בכל אמצעי אונס ובפיה, אשר תסמר שערת הראש לשמוע שיסתוללו כך בבנים קטנים בנים אומללים, כמעשה האינקוויזיציא של ספרד ממש.**

וכל זה לא הועיל להעביר את הילדים על דתם, ולא יאונון כי יסופר מאשר עבר על הילדים הרבים האלה מהמדריכים הרשעים. **ורוב ילדי קדש עמדו בנסיון על כל זה, ובאו לפה ארצנו שלמים ותמימים**, ותקותם בפיהם כי פה בארץ ישראל ארץ הקדושה בבר תהיה הדרך פנויה לפניהם לחיות חיי תורה ודת, כאשר הגו להם אבותיהם נוחי נפש אשר מתו מות ישרים, ועד רגע האחרון ממש היו שפתותיהם דובבות על תקותם ומשאת נפשם האחרונה, רצוו לבניהם אחריהם לשמור דרך ה' באשר הורום וחנכום עד כה.

אולם **לדאבוננו ולדאבון נפש כל יראי ה' תקותם זו של הילדים ואבותיהם נשארה מעל**, ומה יתפל"ץ הלב לראות כי רשפי אש קדש של מסירות נפש שהיה בוער בלב טהור של ילדי קדושים אלה. **לאט לאט הולך ומתמעט הולך ונכבה בפה ארצנו, כי סדרו אותם במחנות מעבר חפשים המלאים רעל וכפירה על כל גדותיהם, ובחוזק יד והשפעה עצומה ישפיעו על כל דרך חייהם להילדים שימאסו בחיי תורה ודת**, אשר עד כה אוו וקיוו אליהם, ויבחרו דוקא לחיות חיים של חופש והפקר כאשר במחנות ההם, וסביב רשעים יתהלכון לשמור בכל הוקף נגד כל השפעה דתית **שלא תבא אליהם מן החוץ על ידי היהדות החרדית.**

ועל כן גורלם של ילדים עזובים אלה מעציב ומרעיש, כי הם כבר מפרפרים במסירות נפשם **האחרונה בין חיים ומות רוחני ח"ו, ועיני כל הישוב החרדי רואות באבדן אלף ילדי קדושים, ואין לאל ידם להושיע...**

הרחמים בלב נשבר ובנפש נכרה (חי"ק)

פָּרָשָׁה זוּ חֲזָרָה עַל עַצְמָהּ גַּם אַחֲרֵי שֶׁהִקִּימוּ אֶת הַמְּדִינָה, וְהִיא פָּרַשַׁת "יַלְדֵי מָרוֹקוֹ". הָיָה זֶה בִּשְׁנוֹת תשכ"א-כ"ז, הֶעֱלוּ הַצִּיּוֹנִים אַלְפֵי יְלָדִים לְלֹא הוֹרֵיהֶם מִמָּרוֹקוֹ, וְגַם לָהֶם עָשׂוּ כְּפִי שֶׁעָשׂוּ לְקוֹדְמֵיהֶם, וְעָקְרוּ מֵהֶם בְּאַכְזָרִיּוּת אֶת הַדָּת.

ה"בבא סאלי" זצ"ל

אֶקְרָא בִּפְנֵיכֶם קְטָעִים מְזַעְזְעִים, מִתּוֹךְ מִכְתָּבוֹ שֶׁל הַגָּאוֹן הַקָּדוֹשׁ ה"בַּבָּא סַאלִי" זצוק"ל שֶׁפָּנָה בִּזְמַנּוֹ אֶל הַהוֹרִים

בְּמָרוֹקוֹ, שֶׁיַּסְתִּירוּ אֶת יַלְדֵיהֶם מֵהַשְּׁלִיחִים הַצִּיּוֹנִיִּים, וְלֹא יָנִיחוּ בְּשׁוּם אֹפֶן לְקַחְתָּם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

וכאשר רבים מהילדים התיצבו לנגדם במסירות נפש בעד דתם ואמונתם, ובעד זכרון אבותיהם הקדושים שמסרו נפשם על קידוש השם, "על השמועה כי באה ונחרצת לעין כל, כי באו בנים עד משבר בשבירת מפרקת, פורקי עול תורה ומצוות הרימו ראש על הנדרסת, אשר קמו להדיחם בעצת בלעם כאש בנעורת בוערת, להסיתם ולהדיחם בחילולי שבת ובאכילת נבילות וטריפות לבטל אותם מכל משמרת, ולהלבישם מחלצות של כפירה ומינות מזוהמת, לא שערום אבותינו מעולם, כי בגלות הזאת תתרוצץ הנבחרת... אוי לנו שכך עלתה בימינו בדור אחרית הימים! לב מי לא יתפלץ בראות כל אלה שוחטי ילדים, ילדינו היקרים והחביבים האמונים עלי תולע ומושרשים בתורת חיים מדור דורים...

ואקרא בקול גדול לאחב"י בכל מושבותם בארץ מרוקו ובצרפת, שישמרו מכל משמר וינצרום כעל בבת עיניהם, אשר יביטו לנוכח ומישרים, על האוצר והפקדון שהופקד בידם לנצחים, עמלנו אלו הבנים, לבל יהו הפקר ולבז לעשות בהם כשאיפת מהרסים ומחריבים, ולהחזיק אותם בבית הורים כבשנים קודמים, וחס וחלילה לא יהיו נצודים ברשתות אשר פרשו להם ציידים ציידי נפשות תמימים וזכים, סוכנים אלה והשליחים משליחים שונים, בשם הסוכנות ועליית הנוער האורבים לנפשות הילדים, להמיתם מיתת עולם ולהכרית אותם מעץ החיים. סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה! הבריחו מהם את ילדיכם בניכם ובנותיכם, כי בזאת אתם נלכדים ח"ו, ודעו את אשר לפניכם, התאזרו בעוז ותעצומות להציל לקוחים למות תוצאות..."

כְּמוֹ כֵן הֵבִיאוּ אַרְצָה יְהוּדִים מִכָּל מִינֵי מְדִינוֹת, וּבִפְרָט מֵאַרְצוֹת הַמַּעֲרָב כְּתֵימָן, אַלְגִ׳יר, פָּרַס וְעוֹד, וּבְכֹחַ וּפִתּוּיִים הֶעֱבִירוּ אוֹתָם עַל דָּתָם.

פָּרָשָׁה מְזַעְזַעַת נוֹסֶפֶת יְדוּעָה, הִיא פָּרָשַׁת גְּנֵבַת תִּינוֹקוֹת מֵעוֹלֵי תֵימָן, שֶׁלַּהוֹרִים סִפְּרוּ שֶׁהֵם נִפְטְרוּ, וּלְמַעֲשֶׂה מָכְרוּ אוֹתָם לְגוֹיִים בְּאַרְצוֹת נֵכָר אוֹ לְמִשְׁפָּחוֹת חִלּוֹנִיּוֹת. כָּהֵנָה וְכָהֵנָה עָקְרוּ אֶת הַיַּהֲדוּת מְרִבְבוֹת רִבְבוֹת יְהוּדִים תְּמִימִים שֶׁהָיוּ נֶאֱמָנִים לַתּוֹרָה, וְהָפְכוּ אוֹתָם לְגוֹיִים גְּמוּרִים, ה׳ יְרַחֵם.

הנה העשרים אלף
דולר כמו שסיכמנו...
לצערי
הבן שלך נפטר...

מִלְבַד זֹאת, סָבְלָה הַיַּהֲדוּת הַחֲרֵדִית מֵרְדִיפוֹת הַדָּת עַל יְדֵי הַצִּיּוֹנִים, כִּגְזֵירַת גִּיּוּס בָּנוֹת, גִּיּוּס בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת, נִיתּוּחֵי מֵתִים, חִילּוּל קִבְרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד, הַ׳ יְרַחֵם.

אַךְ אַל לָכֶם לִטְעוֹת וְלַחְשֹׁב, שֶׁרַק בִּגְלַל זֶה אֲנַחְנוּ נֶגֶד הַצִּיּוֹנִים, כִּי גַּם אִם לֹא הָיוּ עוֹקְרִים אֶת הַדָּת, וְגַם אִם הֵם עַצְמָם הָיוּ שׁוֹמְרֵי תּוֹרָה, הֲרֵי עֶצֶם רַעְיוֹן עֲשִׂיַּת פְּעֻלּוֹת לְהִשְׁתַּחְרֵר מֵעֹל הַגָּלוּת נֶגֶד גְּזֵירַת שָׁמַיִם, הִיא נֶגֶד הָאֱמוּנָה, וְכָל שֶׁכֵּן כְּשֶׁהֵם עוֹקְרִים אֶת הַדָּת, מְחַלְּלִים וּבוֹזִים כָּל קֹדֶשׁ.

עַלֵּיכֶם לָדַעַת יְלָדִים יְקָרִים, כִּי אָנוּ הַיְּהוּדִים הַמַּאֲמִינִים, מְצַפִּים וּמְיַיחֲלִים אַךְ וְרַק לְגְאוּלָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְכָל שֶׁעָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת הוּא לְהִתְחַזֵּק בִּתְפִלָּה וּבַקָּשָׁה מִבּוֹרֵא עוֹלָם שֶׁיָּחוּס וְיְרַחֵם עַל עַמּוֹ וְיָחִישׁ גְּאוּלָתֵינוּ וּפְדוּת נַפְשֵׁינוּ בִּמְהֵרָה, אָמֵן. . .

סַבָּא, הָרַבִּי הִסְבִּיר לָנוּ הַיּוֹם בַּחַיֵּדֶר, מִפְּנֵי מַה אָסוּר לְעַם יִשְׂרָאֵל לְהָקִים מְדִינָה לִפְנֵי בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ, הוּא גַּם סִיפֵּר לָנוּ סִיפּוּרִים מְזַעֲזְעִים, אֵיךְ שֶׁהַצִּיּוֹנִים עָקְרוּ מֵהַרְבֵּה יְהוּדִים אֶת הַדָּת.

אַף פַּעַם לֹא שָׁמַעְתִּי אֶת הַסִּפּוּרִים הַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה, וְגַם עַד עַכְשָׁו לֹא הֵבַנְתִּי בִּכְלָל שֶׁעֶצֶם הַקָּמַת הַמְּדִינָה זֶה נֶגֶד הַתּוֹרָה. תָּמִיד חָשַׁבְתִּי שֶׁרַק בִּגְלַל שֶׁהֵם חִילוֹנִים אֲנַחְנוּ מִתְנַגְּדִים לָהֶם.

סַבָּא אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהַסִּיבָּה שֶׁאַתָּה וְאַבָּא לֹא מִשְׁתַּתְּפִים בַּבְּחִירוֹת, הִיא כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שַׁיָּכוּת עִם אֲנָשִׁים כָּאֵלּוּ, הַאִם זֶה נָכוֹן?

שְׁלֹמֶה'לֶע נֶכְדִּי חַבִיבִי, זֶה נָכוֹן מַה שֶׁאָמַרְתָּ, אַבָּל זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִזֶּה, זֶה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ חֵלֶק וְשׁוּתָּפוּת בְּכָל מַה שֶׁהֵם עוֹשִׂים!

אֲבָל אֲנִי לֹא מֵבִין, מַדּוּעַ אִם בּוֹחֲרִים, נַעֲשִׂים שֻׁתָּפִים לְכָךְ?

שִׂים לֵב הֵיטֵב - שְׁלֹמֶה'לֶע - לְמָה שֶׁאַסְבִּיר לְךָ. פַּעַם לְכָל מְדִינָה הָיָה מֶלֶךְ, שֶׁהוּא הָיָה קוֹבֵעַ אֶת כָּל מַה שֶׁיֵּעָשֶׂה בַּמְּדִינָה, הוּא הָיָה בּוֹחֵר אֶת שָׂרָיו, מְמַנֶּה וּמְפַטֵּר כִּרְצוֹנוֹ, קוֹבֵעַ חֻקִּים כִּרְצוֹנוֹ. וְגַם אִם הִתְחַשֵּׁב בְּיוֹעֲצָיו (שֶׁגַּם הֵם מוּנוּ עַל יָדוֹ), הָיָה זֶה רַק בְּתוֹר עֵצָה טוֹבָה, אֲבָל עַצְתָּם לֹא חִיְּבָה אוֹתוֹ מְאוּמָה, וְשׁוּם אֶזְרָח וַאֲפִלּוּ שַׂר לֹא הָיָה יָכוֹל לוֹמַר דֵּעָה מְחַיֶּבֶת בְּהַנְהָגַת הַמְּדִינָה.

לִפְנֵי כַּמָּה מֵאוֹת שָׁנִים, הֵחֵלּוּ לְנַשֵּׁב רוּחוֹת חֲדָשׁוֹת בָּעוֹלָם. נַפְשׁוֹ שֶׁל הֶהָמוֹן נָקְעָה מִשִּׁלְטוֹנוֹ שֶׁל הַיָּחִיד שֶׁלֹּא אַחַת גָּבְלָה בְּעָרִיצוּת אַכְזָרִית, וְהֵם דָּרְשׁוּ "שִׁלְטוֹן הָעָם", דְּהַיְינוּ שֶׁלְּכָל יָחִיד וְיָחִיד יִהְיֶה הַזְּכוּת לִקְבֹּעַ אֶת הַנְּהָגַת וְחֻקֵּי הַמְּדִינָה. וְהֵיוֹת וְלֹא שַׁיָּךְ שֶׁכֻּלָּם יַנְהִיגוּ אֶת הַמְּדִינָה, לָכֵן הִנְהִיגוּ בְּחִירוֹת, שֶׁבָּהֶם כָּל אֶזְרָח בּוֹחֵר בַּמֶּעֱמָד הַמְיַצֵּג אֶת דֵּעוֹתָיו, וְכָךְ גַּם הוּא - הַיָּחִיד - נוֹטֵל חֵלֶק בְּהַנְהָגַת הַמְּדִינָה, וְזֶה הַנִּקְרָא כַּיּוֹם שִׁלְטוֹן "דֶּמוֹקְרָטִי".

הַמְּדִינָה שֶׁהֵקִימוּ הַצִּיּוֹנִים גַּם הִיא מֻשְׁתֶּתֶת עַל יְסוֹד הַ"דֶּמוֹקְרַטְיָה", כְּלוֹמַר שֶׁמֵּאָה וְעֶשְׂרִים נִבְחֲרֵי הָעָם יַנְהִיגוּ אֶת הַמְּדִינָה. כָּל חָבֵר כְּנֶסֶת הוּא חֵלֶק מֵהַשִּׁלְטוֹן, וְאִם יֶחְסַר אֲפִלּוּ נָצִיג אֶחָד אֵין לְכְּנֶסֶת זוֹ תֹּקֶף חֻקִּי. הַשִּׁלְטוֹן אֵינוֹ שַׁיָּךְ לַמַּנְהִיג זֶה אוֹ אַחֵר, אֶלָּא הָעָם שׁוֹלֵחַ נְצִיגִים מִטַּעֲמוֹ, וְהֵם מְמַלְּאִים אֶת שְׁלִיחוּתָם, נִמְצָא שֶׁכָּל בּוֹחֵר וּבוֹחֵר מַעֲמִיד אֶת הַשִּׁלְטוֹן, וְהוּא חֵלֶק מִמֶּנָּה, כִּי לְלֹא בְּחִירוֹת אֵין שִׁלְטוֹן.

אֲנִי מֵבִין מִדִּבְרֶךָ סַבָּא, שֶׁעַל יְדֵי שֶׁכָּל יָחִיד וְיָחִיד שׁוֹלֵחַ נָציג, זֶה לֹא כְּמוֹ שֶׁשּׁוֹלְחִים מִישֶׁהוּ בִּשְׁלִיחוּת לְהַגִּיד מַשֶּׁהוּ מְסֻיָּם, וּבָזֶה, זֶה נִגְמַר, אֶלָּא זֶה כְּמוֹ שֶׁמְּמַנִּים מִישֶׁהוּ לִהְיוֹת חֵלֶק מִפֶּזֶל שֶׁכָּל חֵלֶק וְחֵלֶק בּוֹנֶה אֶת הַתְּמוּנָה, וְאִם יְחַסֵּר אֲפִלּוּ חֵלֶק אֶחָד מֵהַפֶּזֶל, הַתְּמוּנָה לֹא שָׁוָה כְּלוּם.

אֲנִי רוֹאֶה שְׁלֹמֶה׳לֶע שֶׁאַתָּה יֶלֶד נָבוֹן, הִצְלַחְתָּ לָרֶדֶת לְסוֹף דַּעְתִּי!

אַבָּל סַבָּא, הֲרֵי הֵם טוֹעֲנִים שֶׁהֵם הוֹלְכִים לְשָׁם רַק בִּשְׁבִיל לְהַצִּיל אֶת הַדָּת, וְאִם לֹא יֵלְכוּ אָז עֲלוּלִים הֵם לְהוֹסִיף עוֹד גְּזֵירוֹת וְלֹא יִהְיֶה מִי שֶׁיַּעֲצֹר בַּעֲדָם?

אֲפִלּוּ לוֹ יִהְיֶה אֱמֶת שֶׁאָכֵן הֵם מַצִּילִים, הֲרֵי אֶת זֶה כְּבָר הֵבַנְתָּ - שֶׁעֶצֶם הַדָּבָר שֶׁיְּהוּדִים עוֹמְדִים לְחַדֵּשׁ שִׁלְטוֹן שֶׁמְּצִיאוּתוֹ הִיא כְּפִירָה בְּגָלוּת וּגְאוּלָה מִן הַשָּׁמַיִם, אָסוּר לִיהוּדֵי הַמַּאֲמִין בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ לִיטֹּל חֵלֶק בָּהּ, אִם כֵּן, אֲפִלּוּ אִם עַל יְדֵי כָּךְ תִּהְיֶה הַצָּלָה גְּדוֹלָה מְאֹד לְיַהֲדוּת, בָּרוּר שֶׁהַדָּבָר אָסוּר.

לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה, לְאוֹתָהּ עֲיָרָה נִדַּחַת שֶׁמְּצָאוּ בְּשַׁבָּת פְּסוּל בְּסֵפֶר תּוֹרָה שֶׁלָּהֶם, וְלֹא הָיָה בַּנִּמְצָא בִּתְחוּם שַׁבָּת סֵפֶר תּוֹרָה אַחֵר, הֵיַעֲלֶה עַל הַדַּעַת לִקְרֹא לְסוֹפֵר לְתַקֵּן אֶת הַטָּעוּת בְּעֶצֶם יוֹם הַשַּׁבָּת חַס וְשָׁלוֹם, כְּדֵי שֶׁיּוּכְלוּ לְ"הַצִּיל" אֶת קְרִיאַת הַתּוֹרָה - הֲרֵי אֵין לְךָ גִּחוּךְ מַכְאִיב גָּדוֹל מִזֶּה. הַנִּתָּן לְהַצִּיל יַהֲדוּת בִּרְמִיסַת הַתּוֹרָה?!

וּבֶאֱמֶת שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל ה׳ הוּא, שֶׁנַּעֲשֶׂה אַךְ וְרַק אֶת רְצוֹנוֹ בְּלִי שׁוּם חִשְׁבּוֹנוֹת, וְהַרְבֵּה דְּרָכִים לַמָּקוֹם לְהַצִּילֵנוּ מִיָּדָם, כְּדִבְרֵי דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע״ה "כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים".

- דָּבָר נוֹסָף, שְׁלֹמֶה׳לֶע, כְּשֶׁמְּכוֹנְנִים מֵחָדָשׁ אֶת הַכְּנֶסֶת, כָּל מִי שֶׁנִּבְחַר בָּהּ כְּחָבֵר, חַיָּב לְהַצְהִיר אֱמוּנִים לַמְּדִינָה וּלְחֻקֵּי הַכְּנֶסֶת.

וּמַה כָּל כָּךְ נוֹרָא בְּזֶה?

רַאשִׁית כָּל, עָלֶיךָ לָדַעַת כִּי עַם יִשְׂרָאֵל קִבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי בָּהּ כְּתוּבִים כָּל הַדִּינִים וְהַחֻקִּים, לְפִיהֶם חַיָּבִים אָנוּ לִנְהֹג. לָכֵן עֶצֶם הַדָּבָר לְהָנִיחַ עַל הַשֻּׁלְחָן אֵיזֶה דִּין שְׁנִיתֵּן לָנוּ מִסִּינַי, לָדוּן עָלָיו אִם רָאוּי לִנְהֹג בּוֹ אִם לֹא, זוֹהִי הִתְכַּחֲשׁוּת לְכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ.

בַּנּוֹסָף לָזֶה שְׁלֹמֶה׳לֶע, חֻקִּים רַבִּים שֶׁמִּתְקַבְּלִים בַּכְּנֶסֶת זוֹ, הֵם נֶגֶד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לִיְהוּדִי מַאֲמִין לְהִתְחַיֵּב לִהְיוֹת נֶאֱמָן לַחֻקִּים שֶׁהֵם נֶגֶד הַתּוֹרָה?!

סַבָּא, לֹא יִתָּכֵן שֶׁשּׁוֹמְרֵי תּוֹרָה וּמִצְוֹת מִתְכַּוְּנִים לִשְׁבוּעַת אֱמוּנִים בֶּאֱמֶת, הֵם בְּוַדַּאי מַצְהִירִים רַק כְּדֵי שֶׁיּוּכְלוּ לְהִכָּנֵס לְשָׁם, אֲבָל בֶּאֱמֶת בְּלִבָּם הֵם נֶאֱמָנִים רַק לַתּוֹרָה.

- שְׁלֹמֶה׳לֶע, הֲלָכָה פְּסוּקָה הִיא שֶׁאִם גּוֹי רוֹצֵחַ, מְחַפֵּשׂ יְהוּדִים לְהָרְגָם, וְהוּא פּוֹגֵשׁ בָּאָדָם וְשׁוֹאֵלוֹ אִם הוּא יְהוּדִי, אָסוּר לוֹ לוֹמַר שֶׁהוּא לֹא יְהוּדִי, גַּם אִם הַגּוֹי יַהֲרֹג אוֹתוֹ בִּגְלַל כֵּן, ח״ו.

כִּי אָסוּר לַיְּהוּדִי לוֹמַר אֲפִלּוּ לְרֶגַע קָט דָּבָר שֶׁמַּשְׁמָעוּתוֹ, כְּאִלּוּ ח"ו בָּגַד בְּתוֹרָתוֹ וְאֱלֹקָיו. גַּם אִם זֶה רַק כְּלַפֵּי חוּץ וּבְלִבּוֹ הוּא נֶאֱמָן לְלֹא סִיג לַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲפִלּוּ אִם עַל יְדֵי זֶה יִנָּצֵל מִמָּוֶת בָּטוּחַ. וְעַל דָּבָר זֶה מָסְרוּ נַפְשָׁם אֲלָפִים וּרְבָבוֹת יְהוּדִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת.

נִמְצָא שֶׁגַּם אִם אֵין כַּוָּנָתוֹ שֶׁל חָבֵר הַכְּנֶסֶת הַמַּצְהִיר אֲמוּנִים לִהְיוֹת נֶאֱמָן בֶּאֱמֶת לַחֻקִּים שֶׁהֵם נֶגֶד הַתּוֹרָה, עָלָיו לִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא לְהוֹצִיא מִפִּיו כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה.

וּלְפִי מַה שֶׁאָמַרְתִּי מִקֹּדֶם סַבָּא, יוֹצֵא שֶׁלֹּא רַק הַנְּצִיג שֶׁמַּצְהִיר אֲמוּנִים עוֹבֵר עַל

אסור, אֶלָּא גַּם מִי שֶׁבָּחַר בּוֹ, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בָּזֶה, לֹא כֵּן סַבָּא?

בְּהֶחְלֵט! כְּמוֹ שֶׁכִּבַּר הִסְבַּרְתִּי לְךָ.

וַאֲבָאֵר לְךָ עוֹד יוֹתֵר, שֶׁעַל מְנַת לְהִתְקַבֵּל כְּחָבֵר בַּכְּנֶסֶת, חַיָּב לִהְיוֹת לְכָל נָצִיג סָךְ מְסֻיָּם שֶׁל אֲנָשִׁים שֶׁבָּחֲרוּ עֲבוּרוֹ, וְאִם חָסֵר אֲפִלּוּ קוֹל אֶחָד לַסְּכוּם שֶׁנִּקְבַּע, לֹא יוּכַל לְהִכָּנֵס, נִמְצָא שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁתָּף בְּפוֹעַל לִבְחִירָתוֹ, וְהַבּוֹחֵר נוֹשֵׂא בְּאַחֲרָיוּת עַל כָּל מַה שֶׁיַּעֲשֶׂה הַנָּצִיג כָּל אַרְבַּע שָׁנוֹת כְּהֲנָּתוֹ, כִּי כְּפִי שֶׁאָמַרְתִּי לְךָ, חֲבֵרוּתוֹ בַּכְּנֶסֶת הִיא מִכֹּחוֹ שֶׁל כָּל קוֹל וְקוֹל.

וַאֲנִי רוֹצֶה לְסַפֵּר לְךָ, שֶׁהָיָה אֵיזֶה חָבֵר כְּנֶסֶת שֶׁרָצָה לְהִתְחַכֵּם עַל חֹק זֶה, וּכְשֶׁהוּא הִצְהִיר אֱמוּנִים לַמְּדִינָה וּלְחֻקֶּיהָ, הוֹסִיף אֶת הַמִּלִּים: "וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד".

עִנְיָנוֹ הוּבָא בִּפְנֵי בֵּית מִשְׁפָּטָם, שֶׁפָּסַק כְּדִלְהַלָּן:

תיק מס' 87/400

מי אשר כוונתו להתנות את נאמנותו לחוקי המדינה בתנאי שלא יעמדו בסתירה לחוקי התורה, או מי שאומר אני נשמע לחוקי הכנסת כל עוד אין הם מפירים חוק שהוא עליון מהם כי אחריות העליונה היא לחוקי השם. אז יש לראות כמי שלא הצהיר אמונים לכנסת ואינו יכול להתחשב נאמן לשליחותו בכנסת ובמדינה.

כשם ששופט או דיין חייב לפעול לפי חוקי המדינה החלים על הענין הנדון, גם אם הם שונים מדין תורה, כך חייב גם חבר כנסת להכיר בעליונותם של חוקי הכנסת. לא רק כל עוד הם עולים בקנה אחד עם דין התורה, כי אם גם כאשר קיימת סתירה בין השנים. הוספה מתוך כוונה נסתרת להעמיד את דין התורה מעל לחוקי המדינה - מעשה פסול הוא".

וְלָכֵן קָבַע בֵּית מִשְׁפָּטָם שֶׁהַצְהָרָתוֹ אֵינוֹ שָׁוָה מְאוּמָה, וְהוּא חַיָּב לְהַצְהִיר שֵׁנִית לְלֹא הַהוֹסָפָה.

סַבָּא, זֶה נוֹרָא וְאָיֹם, כִּי יוֹצֵא לְפִי זֶה שֶׁכָּל חָבֵר כְּנֶסֶת כְּשֶׁמַּצְהִיר הַצְהָרָתוֹ, מֻנָּח בִּדְבָרָיו שֶׁמִּתְחַיֵּב לְהַכִּיר שְׁחוּקֵי הַכְּנֶסֶת הֵם מֵעַל לְחֻקֵּי הַתּוֹרָה, אֵיךְ יִתָּכֵן שֶׁיְּהוּדִים שׁוֹמְרֵי תּוֹרָה מַסְכִּימִים לְהַצְהִיר דְּבָרִים בּוֹטִים שֶׁכָּאֵלּוּ?!

אוֹי שְׁלֹמֶה'לֶע, לְדַאבוֹנֵינוּ זֶה עוֹד לֹא הַכֹּל. הִסְבַּרְתִּי לְךָ רַק חֶלְקִית, עַד כַּמָּה הַדְּבָרִים חֲמוּרִים וְנוֹגְעִים בְּעִקְּרֵי הַיַּהֲדוּת, ה' יְרַחֵם. יֶשְׁנָם עוֹד סִבּוֹת רַבּוֹת לְכָךְ, וְאֶתֵּן לְךָ דוּגְמָה אַחַת נוֹסֶפֶת:

שָׁמַעְתָּ פַּעַם עַל הָאִינְקְוִיזִיצְיָה בִּסְפָרַד?

בֶּטַח סַבָּא, יֵשׁ לָנוּ בַּבַּיִת סֵפֶר שֶׁמְּסַפֵּר עַל הַתְּקוּפָה הַהִיא, כְּשֶׁקָּרָאתִי אֶת הַסֵּפֶר בְּפַעַם הָרִאשׁוֹנָה, לֹא יָכֹלְתִּי לַעֲצוֹם עַיִן בַּלַּיְלָה מֵרוֹב פַּחַד מֵהַמַּעֲשִׂים הַנּוֹרָאִים שֶׁהָאִינְקְוִיזִיצְיָה עָשְׂתָה לַיְּהוּדִים, וְאֵיךְ שֶׁהֵם הֶעֱלוּ עַל הַמּוֹקֵד ("אוֹטוֹ-דֶה-פֶּה") וְשָׂרְפוּ חַיִּים אֶת הַיְּהוּדִים שֶׁלֹּא הִסְכִּימוּ לְהִשְׁתַּמֵּד וְהֶחֱזִיקוּ בֶּאֱמוּנָתָם.

אֲנִי שָׂמֵחַ לִשְׁמוֹעַ שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ עַל כָּךְ. מְאֹד חָשׁוּב שֶׁכָּל יְהוּדִי יֵדַע, אֵיךְ אֲבוֹתֵינוּ מָסְרוּ נַפְשָׁם עַל הָאֱמוּנָה, וּבָחֲרוּ מָוֶת מֵחַיִּים וּבְלִבַּד שֶׁלֹּא לִבְגוֹד בַּה'.

וְדַע לְךָ שְׁלֹמֶה'לֶע יַקִּירִי, כִּי לֹא רַק שֶׁלֹּא לַעֲבוֹד עֲבוֹדָה זָרָה צָרִיךְ לִמְסוֹר נַפְשׁוֹ, אֶלָּא אֲפִילוּ לוֹמַר שֶׁהוּא גּוֹי, צָרִיךְ לִמְסוֹר

אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא לְהוֹצִיא דָבָר זֶה מִפִּיו, כְּמוֹ שֶׁאָמַרְתִּי לְךָ מִקּוֹדֶם.

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִנְיַן הָעֲבוֹדָה זָרָה חָמוּר יוֹתֵר, שֶׁיֵּשׁ מִצְוַת עֲשֵׂה לְשַׂרֵשׁ אַחֲרֶיהָ וּלְעָקְרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה (דְּבָרִים יב, ג) שֶׁחָל חִיּוּב עַל יִשְׂרָאֵל מִיַּד אַחֲרֵי כִּיבּוּשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לַעֲקוֹר אֶת כָּל הָעֲבוֹדָה זָרָה מִתּוֹכָהּ, וְכָל רֶגַע שֶׁלֹּא עוֹשִׂים זֹאת עוֹבְרִים עַל אִיסּוּר חָמוּר, וְהַצִּיּוּנִים לֹא דַּי שֶׁאֵינָם עוֹקְרִים עֲבוֹדָה זָרָה

משרד־הדתות

בְּמִקּוֹמוֹת שֶׁתַּחַת שִׁלִּיטָתָם, עוֹד הֵקִימוּ מִשְׂרַד מְיוּחָד הַנִּקְרָא בְּשֵׁם "מִשְׂרַד הַדָּתוֹת" בְּמַטָּרָה לַעֲזוֹר וּלְסַיֵּעַ לְכָל הַדָּתוֹת, וּלְבָתֵּי עֲבוֹדָה זָרָה. לָכֵן כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּתֵּף בַּבְּחִירוֹת וְשׁוֹלֵחַ נְצִיג לַכְּנֶסֶת, הוּא שׁוּתָּף (כְּמוֹ שְׁבִּיאַרְתִּי לְךָ מִקּוֹדֶם) גַּם לְעָוֹן זֶה שֶׁל הַחְזָקַת עֲבוֹדָה זָרָה רַחֵ"ל.

יָכוֹלְתִּי לְהָבִיא לְךָ כְּהַנָּה וְכְהַנָּה דּוּגְמָאוֹת לָרוֹב, אֲבָל הַשָּׁעָה כְּבָר מְאֻחֶרֶת וְאַתָּה כְּבָר צָרִיךְ לָלֶכֶת לִישׁוֹן שֶׁמָּחָר תּוּכַל לָקוּם בַּזְּמַן לִלְמֹד עִם רֹאשׁ צָלוּל.

◆◆◆